

Народився 7 жовтня 1940 р. у с. Орів Сколівського району Львівської області.

У 1957 р. закінчив Дрогобицький нафтовий технікум, у 1968 р. — Івано-Франківський інститут нафти і газу (спеціальність «Технологія та комплексна механізація розробки нафтових і газових родовищ»). У цьому навчальному закладі пройшов шлях від старшого лаборанта до завідувача кафедри буріння нафтових та газових свердловин (її очолює з 1989 р.). Протягом 1999–2009 рр. працював на посаді декана газонафтопромислового факультету.

У 1976 р. Ярослав Коцкулич захистив кандидатську, а в 1992 р. — докторську дисертацію. У 1980 р. йому присвоєно вчене звання доцента, в 1993 р. — професора.

Головний напрям наукової діяльності вченого — забезпечення надійності кріплення свердловин і розмежування пластів. Він є засновником наукової школи кріплення нафтових та газових свердловин. До основних результатів діяльності Я. С. Коцкулича і науковців очолюваної ним школи належать: моментомір для згинчування обсадних труб, стенд для випробування герметичності різьбових з'єднань обсадних труб, пристрій для догвинчування обсадних труб у свердловині, серія приладів із підвищення надійності встановлення цементних мостів, ущільнювальне мастило для герметизації різьбових з'єднань обсадних труб, тампонажний цемент, що розширюється в умовах високих температур, новий спосіб цементування тощо. Також розроблено низку галузевих нормативних документів і методичних вказівок, серед яких — «Інструкція з визначення величини натягу обсадної колони», «Методика визначення крутного моменту згинчування обсадних труб», «Методика розрахунку обсадних колон для кріплення похилоскерованих свердловин» та інші. Ці технічні засоби, технології і методики були впровад-

Коцкулич Ярослав Степанович

Доктор технічних наук,
професор, академік УНГА,
фахівець у галузі буріння
нафтових і газових свердловин

жені під час буріння свердловин на родовищах України, Росії, Білорусі, Туркменістану.

Я. С. Коцкулич — співавтор чотирьох підручників та трьох монографій. У його науковому доробку є 238 наукових праць, зокрема 52 авторських свідоцтва на винаходи, патенти України і Росії.

Упродовж дев'яти років був головою спеціалізованої вченої ради із захисту дисертацій (зараз очолює її знову), протягом шести років працював у експертній раді ВАК України. Він — керівник відділення УНГА, член-кореспондент Академії гірничих наук України. Ярослав Степанович займається і громадською діяльністю: є членом правління Спілки буровиків України, членом Наукового товариства ім. Т. Г. Шевченка.

Нагороджений орденом князя Ярослава Мудрого V ст., Подякою Президента України, відзнаками НАК «Нафтогаз України» I–III ст., грамотами та дипломами Мінвузу СРСР і УРСР, Міністерства освіти й науки України. Він — заслужений працівник ВАТ «Укрнафта», почесний працівник ДК «Укргазвидобування».

Народився 4 жовтня 1955 р. у м. Яремче Івано-Франківської області.

Протягом 1977–1983 рр. навчався в ІФНГу, де опанував спеціальність «Спорудження газонафтопроводів, газосховищ і нафтобаз». За направленням вишу почав свій трудовий шлях у ПМК № 3 тресту «Укргазпромбуд», де з 1983 до 1987 р. працював майстром. Упродовж наступних 15 років обіймав посади старшого диспетчера, головного інженера у Северодонецькому ВУПЗГ УМГ «Донбастрансгаз», а упродовж 1997–2002 рр. — начальника цього управління. У 1999 р. Юрій Кошель брав безпосередню участь в облаштуванні та введенні в експлуатацію Муратівського газоконденсатного родовища, завдяки якому було забезпечено нарощування видобутку газу.

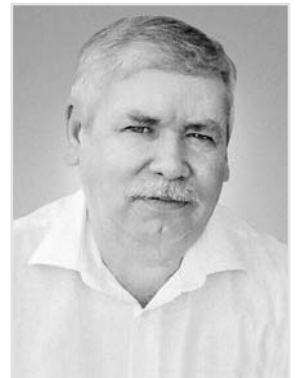
Того ж року під керівництвом Юрія Івановича почало функціонувати Марківське газове родовище. Це дозволило зменшити дефіцит газу в Луганській області. За його участю у 2000 р. було побудовано та введено в експлуатацію газопровід Луганськ–Лисичанськ. Наступного року він долучався до реконструкції системи збирання газу на Червонопопівській станції підземного сховища газу.

З 2002 до 2011 р. Ю. І. Кошель працював на посаді директора УМГ «Донбастрансгаз». Він керував запровадженням у виробництво нових безпечних технологічних процесів, науково-технічних розробок учених у сфері охорони праці. Наприклад, він брав участь у проєкті «Система утилізації тепла на ГКС «Союз» ГТС України», метою якого була економія природного газу для об'єктів Новопокровського ЛВУМГ та теплично-овочевого комбінату за рахунок використання тепла продуктів згорання паливно-го газу ГПА.

У 2011 р. він був призначений на посаду заступника головного інженера філії УМГ «Донбастрансгаз» ДК «Укртрансгаз».

Кошель Юрій Іванович

Інженер, фахівець у галузі
спорудження і експлуатації
газопроводів, управлінець

Юрій Іванович долучився до розробки винаходу «Спосіб обробки свердловин підземних сховищ газу поверхнево-активними речовинами», який передбачає послідовне нагнітання в привибійну зону пласта двох типів водних розчинів ПАР. Цей спосіб відрізняється тим, що після нагнітання і витримки в пласті першої порції поверхнево-активні речовини спричиняють приплив газу з витісненням розчину на викид і тільки після цього нагнітають другу порцію ПАР. Він також входив до групи раціоналізаторів, які запропонували використовувати процес барботування для одоризації газу на ГРС Макіївського ЛВУ шляхом заміни одоризаційної установки крапельного типу такою ж установкою барботованого типу.

Нагороджений почесними грамотами НАК «Нафтогаз України», почесними відзнаками НАК «Нафтогаз України» I і II ст., відзнакою і грамотою ДК «Укртрансгаз», знаком «Лідер паливно-енергетичного комплексу — 2005», почесною відзнакою «За розвиток регіону», грамотою УМГ «Донбастрансгаз».